

La contra Enric Ramionet

Els pensadors

A Llagostera, a mitjan dels anys trenta la filosofia omplia auditoris, amb un públic que el formaven obrers, menestrals o petits propietaris que a penes havien estudiat

El novembre de 1931, a Llagostera, una conferència sobre *Els pensadors de l'antiguitat i la cultura grecoromana* va desbordar la capacitat del Teatre Casino. Poques setmanes després, en aquell poble de menys de cinc mil habitants, una gentada expectant va assistir a les dues sessions consecutives que el mateix conferenciant van dedicar a la cultura medieval i els pensadors moderns. Es tractava de Joaquim Xirau, filòsof nascut a Figueres, catedràtic de la Universitat de Barcelona i conseller de la comissió de Cultura de la Generalitat republicana que va morir a l'exili. Mesos després, una lliçó sobre *Goethe i nosaltres* impartida per Oliver Brachfeld, un psicòleg i historiador hongarès establert a Catalunya, va provocar la mateixa expectació i el mateix entusiasme. De fet, fins l'any 1934, per aquell local hi va passar gent com ara Andreu Nin, Joaquim Maurin, Jaume Miravittles i Serra i Moret, gegants d'uns moments històrics que esdevindrien tràgics però que aleshores es vivien sota la llum enlluernadora de les grans esperances. I sempre, segons les cròniques, amb l'auditori saturat d'obers, menestrals o petits propietaris que a penes havien estudiat i que mai havien trepitjat una universitat. És lícit preguntar-se què passava en aquella població? Quina disposició astral insòlita afavoria aquella ànsia de coneixement, de formació, de creixement personal? La resposta és res en particular, cap influència còsmica identificada. De fet, no era cosa de Llagostera sinó dels temps i del país. D'un període durant el qual la realitat es podia reconsiderar i pretenia reconstruir sense cap altre condicionant que la raó, en què els millors homes de l'indret es comprometien amb la cosa pública i feien seva la causa de la justícia social. I sobretot, d'un moment en què es confiava en el poder alliberador i regene-

Una imatge del popular Casino de Llagostera, un local amb molta història ■ E. PICAS

rador de la cultura i la saviesa. I no de forma individual sinó comunitària. La història té una certa debilitat per les bromes cruels i ara ja saben quin destí esperava a aquella gent i de quina naturalesa era la desolació que es va estendre pel país. Han passat els anys, hem oblidat el franquisme i esdevingut molt més rics i cultes, però temo que no s'ha tornat a experimentar aquella avidesa quasi unànime, ni aquella ànsia de plenitud. I ara, en aquest paradís de cuiners i futbolistes, el coneixement que no serveix per excitar l'economia ja no des-

perta l'entusiasme col·lectiu. I és des del marge però amb molta felicitat, que en aquella població on als anys trenta la filosofia omplia auditoris, l'Arxiu Municipal ha publicat un llibre esplèndid a partir dels textos de les conferències que durant els anys 2009 i 2010 van realitzar 11 especialistes sobre diversos períodes històrics.

Ens hauríem de sentir orgullosos... Una actualització rigorosa que transcendeix l'àmbit local per situar Llagostera en la història. I és que encara en alguns ànims deuen quedar restes d'aquelles brases... ■

LA COLUMNA

Josep M. Fonalleras

No sé res d'Egipte

L'altre dia, en una tertúlia, una periodista que no sé com es diu va començar la seva intervenció tot dient que no podia opinar sobre la situació a Egipte perquè, de fet, no en sabia res ni tenia les informacions que calia tenir per opinar amb coneixement de causa.

Tot seguit, va estar cinc minuts parlant d'Egipte i de la situació que s'hi viu. Me'n vaig meravellar. Em sembla molt honest dir que no pots intervenir, sobretot si abans han parlat persones que hi han estat, especialistes en política internacional, corresponents o experts en faraons. El que em va enlluernar va ser que, aleshores, pontifiqués sobre el tema amb una gosadia extrema. Intentaré que no em passi el mateix. Vull dir que jo tampoc no sé gaire res de la revolta i que puc compartir amb vostès el mateix que vostès han vist a la televisió o han llegit als diaris. És a dir: hi ha anarquia, hi ha indicis de confrontació civil i, sobretot, hi ha el canal de Suez i la frontera amb Israel.

Tot i no saber res més, a partir d'aquí és fàcil de deduir que aquesta erupció sobtada acabarà com el rosari de l'aurora. No es tracta d'un experiment democràtic en el no-res, en un laboratori asèptic, sinó que succeeix justament en un dels epicentres més tempestuosos del planeta. Si arribés a Egipte una democràcia convencional, com les nostres, es donaria el cas d'una hipotètica desestabilització de la regió que no convé a ningú. Em poden dir que els egipcis tenen tot el dret del món a exigir llibertats. Ho signo. Però permetin que dubti d'aquest exèrcit tan integrat amb el poble i tan conscient de les seves responsabilitats històriques. On compren els tancs, aquests generals? Comparteixen els desitjos democràtics i admiro la valentia de tant de persones, però, al mateix temps, penso que hi ha uns interessos profunds que dinamitaran el procés. De fet, ara m'adono que he comès el mateix error d'aquella periodista que els deia. No en sé res, d'Egipte, jo. És a dir, no em facin gens de cas. Ben bé podria ser que tot acabés amb un triomf esclatant del poble.

Recuperar la infància perduda és el seu dret.
El compromís és de tots.

cal rei
coses de casa

FR
firaRebaixa

us hi esperem
del 2 al 6 de febrer
www.calrei.com

APROFITEU LA
SUBVENCIÓ
DE LA GENERALITAT
PER A LA RENOVACIÓ
D'OBERTURES

TANCAMENTS
D'ALUMINI
Solucions!

ORMETAL

972 47 61 27
www.ormetal.es